

دوبیتی‌های پرسوز

از انم دل پراز شور و فغان است
زبان من دلم را ترجمان است

وفا و عشق در ذاتم نهان است
نیایی در نهاد من دورنگی

- نام دفتر: دوبیتی های پرسوز
- شاعر: رسول پویان
- حرفنگاری و ویرایش: خود شاعر
- نوع نشر: به صورت دیجیتالی
- تاریخ نشر: ۱۳۹۳ خورشیدی

مقدمه

به راستی اگر آدم در اعماق وجود خود، در ژرفنای امواج مغز و در لابلای دل‌هایی که چون چشمه حقیقت پاک و شفاف اند، به سیر و سیاحت بپردازد به چیزهایی دست می‌یابد که در زندگی عادی و روزمره هرگز به حاصل آمده نتواند. از این جاست که هرکسی شاعر شده نمی‌تواند و هردلی مجنون و لیلی، فرهاد و شیرین، رابعه و بکتاش، جلالی و سیاه موی و ... شده نمی‌تواند. آنچه ما در فرهنگ و مدنیت خود به عنوان ارزشهای ناب داریم با عشق، محبت، صداقت، نیکی، بی‌ریایی، صفای دل و عرفان مثبت آمیخته است. اگر این ارزشها را از فرهنگ، ادبیات و مدنیت خود بگیریم جز افراطیت کور، تعصب هستی سوز و تحجر تاریک چیز دیگری باقی نمی‌ماند.

هرگاه انسان‌ها به آوازهای جان و دل که از نای عشق، محبت و هنر بدرآید گوش فرا دهند و لحظه‌یی در خلوت دل به خود ببیندیشند، آن انرژی‌های پاکیزه و نابی که در فطرت انسانی نهفته است و از امواج بیکران مغز متجلی می‌شود، آنان را از بدی، دل‌آزاری، توهین به دیگران، ظلم، ستمکاری و هیولای حرص و آز (به طور حقیقی نه ریاکارانه) دور می‌سازد.

انسان‌های صادق و پاک در روابط عشق در هستی که نمودی از گوهر لایتنای ذات است، چونان درهم می‌آمیزند (که خارج از زمان و مکان)، به اقیانوس وحدت می‌رسند و یگانگی امواج ناخودآگاه فطرت ازلی خود را در گستره لایتنای هستی به ابدیت ارتقاء می‌بخشند و این در حقیقت فنای سرمدی در اصل ذات می‌باشد. این شور و حال در اراده عقل و حواس ساده و بسیط روزمرگی نیست؛ بلکه چیزی است از نوع آن معجزه‌های عشق و اقیانوس بیکران ذات و فطرت انسانی.

این عشق است که برای انسان آزادی لایتنهای ارزانی می کند و انسان را به راستی از قید و بندهای بیهوده و دست و پاگیر عالم موجود رهایی می بخشد. تیشه به ریشه استبداد ذهنی، خود سانسوری، نام و ننگ پوشالی، مقام و منصب عوام فریبانه، محافظه کاری مرسوم، انحصار طلبی، قیودات بس مختلف و متنوع موجود، هوسها، حرصها و استرسهای نآرام کنند، خودخواهی، استبداد و دیکتاتوری در اشکال گوناگون، تفتیش عقاید دیگران و غیره می زند. عشق و محبت دل را صیقل می دهد؛ جان را جلا می بخشد و جسم را پاک و صفا می سازد. از دلهای پاکیزه، بی کینه و با صفا نور عشق و محبت می تابد.

تمایل دیوانه وار عاشق به معشوق و کشش معشوق به عاشق از فطرت انسانی متبارز می شود؛ نیرویی که به باور عرفان مثبت از جاذبه های لایتنهای عشق به حق و حقیقت مایه می گیرد و در نهاد انسان وجود دارد. عاشق به میزان تبارز و تجلی عشق از نهادش به معشوق متمایل و شیفته می گردد. هر قدر این جاذبه عاشقانه تکامل یابد و در فضای مملو از صداقت، پاکیزگی، خلوص و صفای دل به وحدت برسد، به همان اندازه عاشق به معشوق وابسته می شود؛ تا جایی که به کلی در آن غرق و فانی می گردد. از این فنا در حقیقت، وحدت و بقای جاودان دو جسم و جان ظهور می کند. پس اظهار عشق، محبت، جاذبه، احساس، عاطفه، وابستگی و تمایل بیش از اندازه عاشق به معشوق در فطرت و طبیعت عشق نهفته است و عاشق جز از آن راه و چاره دیگری ندارد.

عاشق با تمام نیرو می کوشد تا معشوقه را به سوی فنا در وحدت و بقای جاودان بکشاند و به نیروی عشق و محبت زندگی انسانی را به عالی ترین درجه آن تکامل بخشد. عشق تلاش می ورزد تا تمام زنجیرها، بندها، طلسمها و زندانها را ویران سازد تا عاشق و معشوق را آزاد کند و آنان را برای وحدت و فنا در بقای جاودان آماده گرداند.

این که تا چه حد و میزان در فطرت و نهاد معشوق ظرفیت درک و پذیرش ایجاد می شود به کشش و تجلی عشق و محبت از فطرت او تعلق دارد. عاشق در این میدان وظیفه و رسالت گوهری خود را انجام می دهد. انگیزش معشوق برای

عاشق زمینه تبارز عشق را از نهاد وی مساعد وی سازد و باز این عاشق است که آن را بیاری معشوق به درجه عالی تکامل می رساند. این انگیزه های عاشقانه خالص و پاک بهر حال بسی خوش و با ارزش می باشند. در این جاست که در بعضی جوامع زمینه های فطری و کسبی برای این تبارزات پر احساس و عاطفه عشق بیشتر و در بعضی جوامع کمتر است.

جهل، تعصب، باورهای خرافی، افراطگرایی، رسوم و عنعنات دست و پاگیر، اصول و قوانین خشک و متحجر، استبداد ذهنی، سیاسی، مذهبی و خشونت نهان ماشینیزم از تجلی عشق و محبت در نهاد انسانها سخت می کاهد. سرچشمه های عشق، محبت، احساس، عاطفه، دوستی و غیره را مسدود می سازد و بجای آن اصول و قراردادهای خشک، متحجر و آزاردهنده را جایگزین می کند. بر عکس آزادیهای طبیعی، فطری، انسانی و مدنی برای رشد و انکشاف تجلیات عشق و محبت از نهاد و امواج مغز انسانها بسی مؤثر و با اهمیت است.

در تاریخ ادبیات خراسان زمین (که میهن ما افغانستان قلب پرتپش آن است)، دوبیتی همواره زیباترین و مناسبترین قالب برای ابراز شور و حال عشق، سوز و درد انتظار، شوق وصل و مراد، صداقت و اعتماد عاشقان و پاکیزگی و صفای دل بوده است. با سرایش دوبیتی آنچه در اعماق ناخودآگاه وجود نهان و در ژرفنای دل و اموج مغز پیچان است، فرصت رهایی و گشایش می یابد. در دوبیتی های آتی شما آن حالات یاد شده را به طور بسیار طبیعی، زلال، پاکیزه، صادقانه و خالصانه مشاهده کرده می توانید. فقط عشق، محبت و انرژی فطری خالق این دوبیتی ها بوده است.

دوبیتی های پرسوز

در تاریخ کشور ما دوبیتی زیباترین و مناسبترین قالب برای ابراز سوز و درد عشق، صداقت و پاکی عاشقان صافدل است. در این قالب آنچه در اعماق ناخودآگاه وجود و در ژرفنای دل پنهان و در امواج مغز سرگردان است، فرصت رهایی و گشایش می‌یابد. در این زمستان غمناک و خشم‌آلود که در میهن به جای بارش مهر، صفا و آرامش- تگرگ یأس و باران گلوله، فساد، کینه و تعصب می‌بارد، چه به جاست که با سرایش دوبیتی‌های راستین و پرسوز فصل نوی در پیوند دل‌های پاک بگشاییم و گلاب مهر، محبت و صفا برافشانیم. من هم با این نیت نیک طبع آزمایی نموده و این دوبیتی‌ها را به طور فی‌البدیهه سرودم؛ می‌بخشید اگر کم و کاستی در آن یافتید.

دل بی عشق تو سنگست سنگست
 سر بی مهر تو منگست منگست
 نگیرم تا و صالت را در آغوش
 درون سینه ام جنگست جنگست

*****

نگیرم یک نفس بی عشق آرام
 نخواهم بی تو عمر بی سرانجام
 تو باشی آروزیم در دو عالم

نگیرم از کسی جز از لبت کام

*****

دلَم از درد و غم خون است جانا

دوچشم موج جیحون است جانا

به جز وصل تو دل آرام نگیرد

به سینه قلب مجنون است جانا

*****

تویی ماه شبان تیره دل

ویا خورشید فصل خیره دل

لبانت چشمه آب حیاتم

تو بنویسی کتاب سیره دل

*****

تورا سرمایه جان می توان گفت

شکوه عقل و ایمان می توان گفت

گل زیبا به شاخ زندگانی

بهار عطر ریحان می توان گفت

*****

تویی زیب کتاب خاطر اتم

کلید تازه راه نجاتم

نگرددشعله عشق تو خاموش

تویی نیرو به جان حرکاتم

*****

خدا دل را برایت آفریده

به چشمان سیاهت آفریده

تو خواهی قهرکن یارحم بردل

فقط بهر ثنایت آفریده

*****

تویی از من و من هم از برایت

مده بیگانه را ره در سرایت

بنای عشق را از نو بسازیم

تویی لیلا و من مجنون راهت

*****

تورا الگوی خوبان می توان گفت

طیب قلب بریان می توان گفت

ندارم تاب هجران تو را بیش

تورا در پیکرم جان می توان گفت

*****

تو را جانان جانان آفریدند

ضیای چشم گریان آفریدند
 چو خورشید دل دیوانه من
 و یا ماه خراسان آفریدند

*****

نسوزد دل اگر در عشق دل نیست
 دل بی عشق جز از سنگ و گل نیست
 بر آید شعله از خاکستر عشق
 پلوش عشق تو جانا خجل نیست

*****

بتی من اضطراب و شرم دارد
 کمی دلهره و آزرم دارد
 دلش پاکیزه تر از برف باشد
 زمستانش بهار گرم دارد

*****

محبت جاودان جاودان است
 سکوتش سوز فریاد زمان است
 میان باغ دل آتش بکاریم
 که بارش لایق نسل جوان است

*****

درون سینه ام آتشفشان است
 چو راز عشق جانانم نهان است
 نگویم با کسی این داستان را
 که درد عشق درد جاودان است

*****

نگاهت قصه دل می‌سراید
 لبانت شعر محفل می‌سراید
 نفس‌های تور احس میکنم یار
 به جانم نور منزل می‌سراید

*****

توهی در لابلای جسم و جانم
 از این پیچیدگی‌ها در فغانم
 گذشتم از گذرگاه تحیر
 چو روح بیکران آسمانم

*****

نگنجد در سخن عشق من و تو
 به سوزاند دهن عشق من و تو
 رضا و رغبتی نبود در کار
 فرا شد از زمن عشق من و تو

*****

توهی در التجاء و التماسم
نمی‌داند دگر عقل و حواسم
فقط وصل تورا خواهم از دل
که من فانی الطاف و نیازم

۲۰۱۴/۲/۲۴

پیام نوروز

در این صبگهان تموز در دور دیار غنوده در آغوش اقیانوس ها از برکت نوروز مان نم نم باران همه جا را تر و تازه کرده است؛ چه خوش است که پیام نوروز را با عطر باران و دانه های سپید نور به هم میهنانم تقدیم کنم و امسال، سالی باشد، خوش، پربرکت و مملو از آزادی، دوستی و عشق و صفا برای همگان. دوبیتی ها را فقط همین حالا به طور بدیهه سرودم؛ بخوانید.

پیام دل سپید و بی ریایه
برای مردم شهر شمایه
الهی سینۀ جنگی بترکه
دل او دشمن خلق خدایه

*****

پرستوهای نوروزی قشنگ اند
صفا و نازنازی شوخ و شنگ اند
بویژه در بهارستان میهن
چو پیغام بهاری ضد جنگ اند

*****

گل سرخ وطن سرشار باشه
 سوا از فتنه و آزار باشه
 نبینه بعد ازین خشم تفنگه
 در آغوش صفای یار باشه

*****

به میهن تابکی تیر و تفنگه
 نهیب خشم و بحران فرنگه
 خدا یا رحم کن بر کودک ما
 که هر دم طعمه بطن نهنگه

*****

رفیقان جملگی باهم نشینید
 صفا و صلح و شادی برگزینید
 بپاشید تُفها بر صورت جنگ
 که دیگر شیون و ماتم نبینید

*****

مقام انتحاری نارِ نارِه
 دیگر وضع خرابش زارِ زاره
 خدا و انبیا خوارش بسازه
 که ضد علم و شوق روزگاره

*****

صدای عشق یاران دلنوازه
پرازشورو نوا و سوزو سازه
دل عاشق بود چون پنبه پاک
اگر آتش بگیره می گدازه

*****

سری دارم سرِ پردرد و سودا
دلی دارم که می سوزه هویدا
بگوئید با نگار شوخ و شنگم
که نوروزی دهد با قلب شیدا

*****

۱۳۹۳/۱/۱ خورشیدی

مطابق

۲۰۱۴/۳/۲۱ میلادی

صداقت خالصانه

وفا و عشق در ذاتم نهان است
از انم دل پر از آواز جان است
نیایی در نهاد من دورنگی
زبان من دلم را ترجمان است

*****

سزای عشق خوبان دار باشد
جفا و درد و غم بسیار باشد
بیای دار خود حلاج می گفت
گلی او تیز تر از خار باشد

*****

صداقت زیور جان و دل ما
به نور خود گشاید مشکل ما
بجز پاکیزگی در گوهر جان
نشد مخلوط در آب و گل ما

*****

صفای دوستی خورشید جانم
 که تابان کرده عشق جاودانم
 زلال همدلی شایسته بادا
 چو نور چلچراغ آسمانم

*****

بنای همدلی در همزبانی است
 از آن پیوند دلها جاودانی است
 خدا داده بما این حال و مستی
 که نیروی امید زندگانی است

*****

دو جان در یک تن ما همدیاره
 دل و جان تا قیامت یارِ یاره
 دو گوهر در دل دریای وحدت
 شناور مثل روح آبشاره

*****

من و تویی ندارد در دل نور
 تویی من من توام اینست منظور
 چونان با همدگر مخلوط باشیم
 که نزدیکی تراود از تن دور

*****

بهم پر می زنیم در دامن نور
چو روح پرنیان در بستر حور
فرا تر می رویم از مرز امکان
بهشت آرزوها مست و مغرور

*****

همه پاکیزه، نغز و خالصانه
خیال آمیز و نرم و شاعرانه
درستی را نباشد راه هرگز
به امواج لطیف دلبرانه

*****

چونان پالوده از مکر و ریایم
که موج خالص صدق و صفایم
میان بستر پر نور فردا
بهم پیچیده پر شور و نوایم

۱۳۹۳/۱/۵ خورشیدی

مطابق

۲۰۱۴/۳/۲۶ میلادی

لبخند نوروز

تو استاد گزین واژگانی
بدانی خوب آنچه را بخوانی
دو واژه برگزیدی کان معنا
کزان عطر مرام دل فشانی

*****

به دل احساس عشق آتشینه
کُهی محکم و دریای وزینه
به کلک نازک تقدیر زاول
ز عشقم حلقه از وصلت نگینه

*****

شنیدم آنچه بُد در باور دل
تو بگشادی تمام پیچ مشکل
بدان راهی بود در شرع و قانون
که میسازد هویدا حق و باطل

*****

تورا در خواب دیدم عاشقانه
 چو امواج لطیف شاعرانه
 کنارم با جهانی عفت و ناز
 بسان شعر مستِ عارفانه

*****

تو موج عفت و شرم و حیایی
 چو نور رحمت از نور خدایی
 بخلوتگاه عشق و وصل دلها
 چو عقد گوهری مهر و وفایی

*****

خدا عشق و خدا نسل آفریده
 جدایی خاطر وصل آفریده
 برای پالش پیوند دلها
 اصول روشن اصل آفریده

*****

به دل میل شریفی خانه کرده
 که دل را واله و دیوانه کرده
 نگفتیم با کسی اسرار دل را

چرا ما را چنین افسانه کرده

*****

بریزم نور دل بر دامن شب

دریدم پرده های مأمن شب

بنازم نوگلم را در بهاران

که بیرون میکشد پیراهن شب

*****

ز تاب عشق مستی بی قرارم

به روی آتشم در بین نارم

برون میگردم از آتش بشادی

که پاکیزه چو روح آبشارم

*****

کتاب عقد ما در لوح محفوظ

پر از گلوآژه شعر دل افروز

نیایی در تمام سطر و اوراق

بجز عشق و طرب لبخند نوروز

*****

یکی اندر پلاس غم نشیند

یکی عیش و طرب برمیزیند

یکی از عشق و مستی میگریزد
یکی جز ساغر و دلبر نبیند

*****

تو را در شیشه دل پاک بینم
همه مستانه و بی باک بینم
نیفتد در دل ما رنگ آزار
که آنجا مخزن ادراک بینم

*****

دل آینه خالی از غباره
پراز نور لطیف مهریاره
نباشد هیچ جایی بهرزشتی
که بد مردود دور روزگاره

*****

ز رنگ و بوی دور زندگانی
گزیدم عشق و مستی جاودانی
که عمری با تو بنشینم بشادی
بچینم از دلت رنج خزانی

*****

اگر با غم نشینی غم به بینی

سراسر شکوه و ماتم به بینی
 بیا جانا دو روزی شاد باشیم
 ز مهرم گرمی پیهم به بینی

*****

به روی نو بهاران آب پاشید
 گلاب و شربت عناب پاشید
 بیفشانید غبار از چهره گل
 نه مثل طالبان تیزاب پاشید

*****

مکن افزون دود و گرد مردم
 بده سرخی به رنگ زرد مردم
 مخوان آیات یأس و نا مردادی
 به گوش خسته و پردرد مردم

*****

وطن از ما نگاه شاد خواهد
 دل مست و سرِ آزاد خواهد
 مگو دیگرز جنگ و کینه آخر
 پرستو لانه آباد خواهد

*****

من و او روح سبز نوبهاریم
سرود مست لای شاخساریم
نجو شد از دل ما جز محبت
برای اهل میهن جان نثاریم

۲۰۱۴/۳/۲۹

تجلی گاه هنر

از روزگاران قدیم شعر و هنر بهترین تجلی گاه عشق و صفا بوده و با احساسات پاک و عواطف نازک و خالص انسانی گره خورده است. در این میان قالب های غزل و دوبیتی بیشتر این شور و حال عاشقانه و عارفانه را تجلی داده اند. من به حد توان انسانی خود در بحر لایتناهی عشق و وصال غرق بوده و به آن سخت پابندم و با انرژی سرمدی آن زنده می باشم؛ آن را لطف یزدانی و معجزه عالم انسانی می دانم. زره یی از آن شور و حال خالصانه را در این دوبیتی ها نظاره کنید و از آن لذت به برید.

از آن یک جرقه ات آتش فشانم
بسوزانید عمق جسم و جانم
چونان پیچید در لای وجودم
فروپاشید مغز استخوانم

*****

بهار وصل ما جاوید بادا
پراز گلاوژه خورشید بادا
بتخت سلطنت بنشسته یارم
به سر تاج زر جمشید بادا

*****

بهار عشق پایانی ندارد
خزانی و بیابانی ندارد
پیمایش زندگی بخش دو عالم
بغیر وصل فرمانی ندارد

*****

بدون عشق آدم خوار باشه
سزای عشق خوبان دار باشه
بپای دار خود حلاج می گفت
که این اوج وفای یار باشه

*****

چو دردادی دواى درد من باش
فروغ شب های سرد من باش
مشویک لحظه از آغوش بیرون
گل سرخی برنگ زردمن باش

*****

بکش جانان ز قید انتظارم
دیگر تاب جدایی را ندارم
بده فرمان قتلیم یا وصالم

کبابم روی آتش بیقرارم

*****

اگر دردم دهی درمان من کو
اگر رنجم دهی آسان من کو
اگر آتش زنی در سینه دایم
مداوای دل بریان من کو

*****

اگر تنها خیال وصل جویی
چه باشد غیر وهم گفتگویی
نوای عشق شور زندگانی
وصالش میفزاید رنگ و بویی

*****

مراد عشق طرح شور و حالی
رسانیدن به معنای وصالی
اگر افتی به دام تنگ او هام
فقط ناراست و شرح قیل و قالی

*****

فروغ عشق زیب جسم و جانه
دوای خستگی عطر روانه

به پای شعله اش آرام گیریم
پیام عشق وصل جاودانه

*****

اگر خواهی مدامم سینه چاکم
بکش خنجر از بهر هلاکم
شب وصلت سحرگاهی نداره
مگر خورشید رفته زیر خاکم

*****

شب وصل و شب وصله خداجان
به گردن گوهر اصله خداجان
خدا حفظش کنه از چشم دشمن
که دلها مان بهم وصله خداجان

*****

به بازو مهره های مار بندم
به دوشش تیغ جوهر دار بندم
به ریزم دم بدم اسفند بر آتش
بچشم شور دشمن تار بندم

*****

همه درد و همه درده خدایا

همیشه بستم سرده خدایا
فراموشم کند یارب روزی
نصیب من رخ زرده خدایا

*****

چرا آه دلم سرده خداجو
سرای دل پر از درده خداجو
نمی داند مگر از سوزِ دردم
غریبی سخت نامرده خداجو

۱۳۹۳/۱/۲

دوبیتی های دل

همیشه درب دل بهر تو بازه
پراز وصف تو و آهنگ سازه
ندارم آشیانی جز بر یار
اسیر زلف تو چه چاره سازه

*****

شراب از چشم شوخت وام گیرد
میان جام دل آرام گیرد
نپاشد تا قیامت پیکر عشق
چو وصلم از لبانت کام گیرد

*****

به ظاهر گرچه از من دور دوری
ولی در آسمان دل چو نوری
چونان پیچیده ای در جسم و جانم
که همچون خون در حال عبوری

*****

تو می پیچی در اعماق وجودم
 امید سرمدی در هست و بودم
 به تمکین بافمت قالیچه عشق
 ز احساس ظریف تار و پودم

*****

ز رنگ و بوی دور زندگانی
 گزیدم عشق و مستی جاودانی
 که عمری با تو بنشینم بشادی
 بچینم از دلت رنج خزانی

*****

دیگر جانم زمان اختلاط است
 زمانی راز دل طرح ثبات است
 هزاران راز دل ناگفته باقیست
 سخن سازنده قصر حیات است

کتاب عشق

کتاب عشق را از سر نویسم
سراسر قصه دلبر نویسم
بگویم از لبان پر خموشش
گهی از رو گهی از برنویسم

*****

خمارستان نای ما کجا شد
گل شور و نوای ما کجا شد
قرار سبز ما پژمرده گردد
امید و وعده های ما کجا شد

*****

بده جاننا بده جاننا جوابم
مده بازی به عنوان کتابم
چرا از روز اول وعده دادی
مگر باطل کنی آخر حسابم

*****

بگو جاننا بگو من بی وفایم

بهانه می کنم شرم و حیایم
برای آنکه از عشقت گریزم
گهی راهب زمانی پارسایم

*****

تویی دیگر کتاب خاطراتم
غزل های پر از قند و نباتم
نیایی راه برگشتی عزیزم
بجز رویای گرم و باثباتم

*****

نالۀ من در دل سنگین کوه تأثیر کرد
لیک گوش یار دیگر نشنود فریاد را
آنهمه قول و قرار ما مگر از یاد رفت
یا که نقاشی کنیم طرح خیال باد را

۲۰۱۴/۴/۲۴

دوبیتی های عاشقانه

در تاریخ کشور ما دوبیتی زیباترین و مناسبترین قالب برای ابراز شور و نوای عشق، سوز و درد انتظار، صداقت و اعتماد عاشقان و پاکیزگی و صفای دل است. با سرایش دوبیتی آنچه در اعماق ناخودآگاه وجود نهان و در ژرفنای دل و اموج مغز پیچان است، فرصت رهایی و گشایش می‌یابد. در این بهار غبارآگین که سرنوشت میهن در هالهٔ ابهام پیچیده شده و به جای بارش مهر، امنیت، اعتماد، آرامش و ثبات تگرگ یأس و باران گلوله، فساد، کینه و تعصب می‌بارد، چه به جاست که با سرایش دوبیتی‌های راستین و پرسوز، فصل نوی در پیوند دل‌های پاک بگشاییم و گلاب عشق، مهر، محبت و صفا برافشانیم.

کتاب عشق را از سر نبستی

سراسر قصهٔ دلبر نبستی

بنازم عشق پاکت را عزیزم

امید و وعده و باور نبستی

*****

ز دل غمها به چینم دانه دانه

همه رنج و الم را عاشقانه
ندارد یک سرمو عیب یارم
به خو ومهر و الطاف یگانه

*****

تویی سرمایه بود و نبودم
شدی جاری به رگهای وجودم
شکستم حلقه و بند طلسمات
که با تو سرکنم گفت و شنودم

*****

کنم تقدیر چشمان سیاهت
خمار خفته طرز نگاهت
خدایت داده بر من تحفه نغز
بنازم قلب پاک بی گناहत

*****

قفس بشکست آخر عندلیم
شمیم نغمه ساران امیدم
چو گل بشکفت لبهای نگارم
بهار وصل میگردد نصیبم

*****

تو را از هردو دنیا می پسندم
 میان رقص رویا می پسندم
 رضای خاطرت باشد مرادم
 به صد شوق و تمنا می پسندم

*****

من و تو همدل و یکرنگ باشیم
 سرود نرم یک آهنگ باشیم
 سراپا مستی و شور و لطافت
 چو آزادی بری از جنگ باشیم

*****

بتی من سر کند ناز و ادا را
 بسوزاند دل مسکین ما را
 چو گیرم بوسه از لبهای قندش
 بهانه می کند شرم و حیا را

*****

بسر هر لحظه سودای تو دارم
 به دل شوق تمنای تو دارم
 دمی که در دل گورم گذارند
 خیال نوش لبهای تو دارم

*****

شب آمد بوی آغوش تو خواهم
 سحرگه لعل می نوش توخواهم
 ز صبح آرزو مهر دل افروز
 ز نرمی بناگوش تو خواهم

*****

رفیق و یار همدل چون طلایه
 گوارا مثل آب چشمه هایه
 به چیند درد و غم از دامن دل
 به درد و رنج دلها آشنایه

*****

بهارم مست از بوی تو باشد
 شقایق واله روی تو باشد
 ز باغستان گل وصل توچینم
 محبت گرمی خوی تو باشد

*****

خیالت تابش آرام دل شد
 تمنایت بهار کام دل شد
 سرودم قصه پر غصه وصل

قرارت داروی آلام دل شد

*****

نگاهت جلوۀ عشق و صفایه

دلت مملو از نور خدایه

بنازم چشم مستت را عزیزم

که مینای محبت بهر مایه

*****

تویی شمع شبستان امیدم

گل سرخ تمنای سپیدم

محیط سردتنهایی شود پر

ز الطاف تو می آید نویدم

*****

بیا تا همبر و همراز گردیم

انیس و مونس و دمساز گردیم

در آغوش ظریف پرده ساز

چو موج خفته آواز گردیم

*****

من و تو آشنای رمزو رازیم

سرود وحدت گلهای بازیم

مراد عشق گیرد رونق از ما
در آغوش بهاران نغمه سازیم

*****

صفای مهر دل هر دم نثارت
نثارحسن و چشمان خمارت
هزاران دل اگریابم بیک دم
کنم قربان لطف بی شمارت

*****

من و تو لاله آزاد دشتیم
جدا از خار و خاشاک پلشتیم
چو آهوگان سرمست بیابان
طلسم سرد زندان راشکستیم

*****

بخود غرقم بخود غرقم خدا یا
ز پا تا قله فرقم خدا یا
نمی نالم از این پیچیدگی ها
که روزی باز می ترقم خدایا

*****

بشویم با زلال آب کوثر

غم و درد دل زیبای دلبر
 به ریزم باده جوش بهاران
 به کانون حیات تازه از سر

*****

تورا من دوست دارم جاودانه
 شدم مایل به رویت عاشقانه
 مراد عشق وصل جاودانست
 مکن جاننا دیگر عذر و بهانه

*****

بنوشم عطر شوق در سحرگاه
 ببویم نوش لب هر گاه و بیگاه
 بیاد مهر نرم و گرم آغوش
 بگویم شعر و صلت هر شبانگاه

*****

به رگهای تو مهر گرم ریزم
 شراب بی ریای نرم ریزم
 بیاشم عطر صدق و اعتمادم
 نشاط و خنده و آرم ریزم

*****

اتاق دل فقط بهر تو بازه
 پراز احساس عشق دلنوازه
 غم دیروزه را از دل زدایم
 که نیروی امیدم چاره سازه

*****

نمی بینی شکست دل دوباره
 غم و دردورخ مشکل دوباره
 تو را برکشتی دل می نشانم
 شودجان و دلم محمل دوباره

*****

تویی متن کتاب آرزویم
 فروغ افتخار و آبرویم
 کلید مخزن اسرار قلبم
 امیدجاودان رنگ و رویم

*****

تو را بهتر زجانم دوستدارم
 چو قلب مهربانم دوستدارم
 قسم بر عهد و پیمان من و تو
 که بیش از آنچه دانم دوستدارم

*****

شکوه عشق ما جاوید باشه
 پراز برگ گل خورشیدباشه
 میان حجله بخت من و تو
 سرود زهره و ناهید باشه

*****

من و تو موج گرم یک هواییم
 همیشه همدلیم و همنواییم
 بهوش و گوش و ذهن هم بیاییم
 که تار و پود یک نقش خداییم

*****

در آغوش وصال آرام گیرم
 ز اقیانوس فطرت کام گیرم
 ببوسم خاک پایت رابه تعظیم
 از این افتادگی ها بام گیرم

*****

تویی دیگر کتاب خاطراتم
 غزلهای پر از قند و نباتم
 نیابی راه برگشتی عزیزم

به جز آغوش گرم و باثباتم

*****

دیگراز عشق و راز میگوئیم

زاختلاط و ز ناز میگوئیم

گاه یارم غزل کند آغاز

وز نیشب و فراز میگوئیم

*****

ما دیگر همنشین و همراهیم

چون کبوتر جدا ز صحرا ایم

رنج صیاد و انزوا بگذشت

مرحم دل به هم مداوا ایم

*****

دوره انتظار کوتاه باد

دود سردی ز آتش آه باد

روز نوفصل نو شود آغاز

گل شادی نثار این راه باد

*****

دست در دست هم پر از امید

خالی از استرس پر از خورشید

زیر باران عشق با دل پاک

عشقه پیچان و یا سمین سپید

*****

طُفلک نازنین خورشیدست

همدم دل و نور امیدست

پارهٔ جان و قوت دل ما

ارمغانی که نیک و جاویدست

*****

عاشق به قرار وصل دلدار خوشست

با بوسه پی از لعل گهربار خوشست

راضی نشود به جز وصال جانان

تنها به کنار و در بر یار خوشست

۲۰۱۴/۵/۱

شکست بیداد

عشق من و تو رونق بیداد شکست
درب قفس و حلقه صیاد شکست
با مهر و محبت و صفای دل پاک
زنجیر و طلسم قلب ناشاد شکست

*****

دوستان خورشید تابانم چه شد
ماه شب صبح درخشانم چه شد
گرچه ما را از نظر انداخته است
آن ضیای هر دو چشمانم چه شد

*****

مکن برای خدا بیش ازین پریشانم
اسیر درد و غم و شام تار هجرانم
میوش چهره خورشید را بلای ابر
که شام تیره شود باز صبح رخشانم

*****

بشکن آخر سکوت سنگین را
 بغض دلهای تنگ و غمگین را
 همچو مرغان از قفس آزاد
 آتشین کن صدای پیشین را

*****

روزبازار دین فروشان است
 همگی جنس ضد انسان است
 با تبرزین کند رسم عرب
 حمله ور جانب خراسان است

*****

دین فروشان زحق بیزارند
 دل خلق خدا بیازارند
 ضد آزادی و مساوات اند
 تخم جهل و ستم، می کارند

*****

مشرّب شان بود استبداد
 چون روانند در ره بیداد
 اهل زنجیر اهل زندانند
 همنفس باشرارت صیاد

*****

هر که بگزیده راه آزادی
او نترسد ز جور بربادی
شیر باشد به ضد استبداد
تا بیارد به مملکت شادی

*****

ز فردوسی آموز این داستان
در احوال نام آور باستان
تهمن یل بود در سیستان
منش ساختم رستم داستان

۲۰۱۴/۵/۲۵

قرار سبز دلها

ای یار بیا وعده به فردا مکن
تأخیر به قول سبز دلها مکن
آن دم که بیایی و نه بینی دیگر
بر لاله گور من دریغا مکن

*****

شادی و غم زمانه آخر نشود
از سوز عزا لب کسی تر نشود
خوشی درین سرای فانی یکدم
عمری که گذشت باز از سر نشود

*****

عمری که در انتظار دم میگذرد
در قید خیال بیش و کم میگذرد
هرگز نرسد بمقصد خویش کسی
گاهی به فراق و گه بغم میگذرد

*****

از ریشه ما درخت خورشید دمد
 صدزهره و کهکشان و ناهید دمد
 برچه غنودن از کرامت دوراست
 از اوج خدا وحدت جاوید دمد

*****

گویند نظر بر رخ معشوق خطاست
 دربحروصال هرطرف موج بلاست
 شوق دیگری گزین و عاشق می باش
 زیرا که مبالات خطر در همه جاست

*****

دوروزنه، دو قرن و هزارسالی بود
 گذشت چونکه بسر لذت وصالی بود
 اگر به دل نبود آرزویی دیداری
 تلاش ما همگی پرپر خیالی بود

*****

دل ثانیه ها به روز و شب می شمرد
 با یاد لب تو لب به لب می فشرد
 هر ثانیه سالیست و هر روز قرنی

دوری بخدا به تاب و تب می گذرد

*****

ای کاش فلک فاصله ها برداشتی
دیوار جدایی از درون در داشتی
حایل نشدی هیچ میان من و تو
یا بهر بهم وصل شدن پر داشتی

*****

ما عشق فقط بخون دل پروردیم
در خانه جان درون دل پروردیم
هیئات کسی درین حرم راه یابد
ما سرّ بقا به زون دل پروردیم

*****

تا همدل و همزبان و هم رنگ باشیم
در پرده عشاق هم آهنگ باشیم
در بوته امتحان شدیم پاک و صفا
زان روبهم عجین و همسنگ باشیم

*****

عمری که در انتظار دم میگذرد
در قید خیال بیش و کم میگذرد

هرگز نرسد بمقصد خویش کسی
گاهی به فراق و گه بغم میگذرد

*****

ای کاش گل وصل معطر داشتی
شوق و طرب و نوش مکرر داشتی
عاشق برسیدی به معشوق آسان
دلهای غمین به همدیگر درداشتی

*****

بنگر که رقیبان ز حسد آب شدند
نا خورده شراب عشق بی تاب شدند
در کیسه ندارند به جز سکه قلب
با خدعه خریدار زر ناب شدند

*****

ما عشق به صد خون جگر پروردیم
شب تا به سحر به چشم تر پروردیم
از کوسه نترسیدیم در عمق بحار
در موج خطر در و گهر پروردیم

درخت عشق

با عشق روان زشش سومی باشم
 از هر طرفی به جستجو می باشم
 روزیکه سراز خشت لحد بردارم
 با عشق دوباره روبرو می باشم

*****

عشق از دل ما کجا برون می گردد
 جاری برگان به مثل خون می گردد
 صد بار اگر به بحر تشویش افتد
 شور و شعف عشق فزون می گردد

*****

کوهیم که مستحکم و پابرجاییم
 آزاده عقابان گه و صحراییم
 باکی نبود ز وحشت توفانها
 تاراه به بال عشق می پیماییم

*****

چون کبک سر بزیر برف نتوان کرد
 عشق دل خود نهان بحرف نتوان کرد
 این راز چو بمب در جهان ترکیدست
 جز بهر وصال وقت صرف نتوان کرد

*****

صد سال گذرد ما و تو از هم باشیم
 در عیش و نشاط و غم و ماتم باشیم
 روزی که نفس ها ز بدن کوچ کنند
 در پهلوی هم نشسته همدم باشیم

*****

دل را ز دل هرگز جدا نتوان کرد
 درقید نفس ترک وفا نتوان کرد
 آزار چرا دهیم دل مسکین را
 جز وحدت کامل بقا نتوان کرد

*****

هر لحظه ز لب نوش دگر می خواهم
 آراسته با درّ و گهر می خواهم
 این سلسله تا روز قیامت باقی است
 از شوق وصال بیشتر می خواهم

*****

در خیر دگر امروز و فردا نکنیم
 جز قول و قرار سبز اجرا نکنیم
 سبزینه درخت عشق بارور شدست
 جز وحدت کامل تمنا نکنیم

*****

افسانه ما گرد جهان می گردد
 این عشق دهان در دهان می گردد
 صد بار کنیم سجده بر درگاه عشق
 نوری که زمین و آسمان می گردد

*****

عاشق و معشوق چو جسم و جانند
 بوی خوش گل های دل انسانند
 از چشم کجا شود خورشید نهران
 نوریکه ز عمق دل ما می خوانند

*****

بیا در خلوت دل لانه سازیم
 جدا از مردم بیگانه سازیم
 فقط باهم بگوییم راز دل را

هزاران قصه و افسانه سازیم

*****

جانانه من بشین به زیر کُرسی
راز دل خود ز آشنا می پرسی
عشق من و تو ریشه بدل بگرفته
از ریشه خود چرا چرا می ترسی

*****

عزیز دل جهانی تحفه دادی
زمین و آسمانی تحفه دادی
بنازم لطف آواز دلت را
وصالی جاودانی تحفه دادی

*****

چه میخوامم بجز عشق و وصالی
همیشه، نه فقط یک ماه و سالی
همی خواهم که تا روز قیامت
بهم باشیم در هر وضع و حالی

*****

الهی تا جهان باشه تو باشی
زمین و آسمان باشه تو باشی

برویم بایی از جنت گشودی
به فردوس آشیان باشه تو باشی

*****

دلم را از دلت لبریز کردی
بهار زندگی گلریز کردی
گشودی روزنی از جنت دل
چه مستی خیال انگیز کردی

*****

خدا آرد شبی آمیخته باهم
دوجان در پیکرواحدمدغم
نگرددصبحدم شام وصال
دمادم بوسه باشد از لب هم

*****

خیال بوسه هایت نی شکر باد
دهان پرشعر نو در و گهر باد
رضا و میل بهر وصل دل ها
درخت ریشه دار و پر ثمر باد

*****

دو صد گفته نباشد نیم کردار

چه یابیم از بیان حرف بسیار
اگر راضی به وصل جاودانی
توکل با خدا کن دل پیش آر

*****

کلید دل به دستان تو باشد
حیات من بفرمان تو باشد
مگودیگر کجایم میکشانی
تمام ملک دل آن تو باشد

*****

دل ما هفت شهر عشق پیمود
ز هر سو روزن امید بگشود
وفا واستقامت سهل سهل است
فنا گشت و بقاء را نیز بنمود

*****

به جز وحدت نباشد چاره کار
عزیز دل مرو از راه دشوار
چراغان کن شب وصل دل ما
که ترکد دیدگان کور اغیار

*****

اگر در عشق ما را نیست باور
چرا خود را دهیم درد دل و سر
اگر جز دل مقام پاک داریم
بیا تا برگزینیم اصل دیگر

*****

حرف حق گرچه بود تلخ ولی
میوه آن چو عسل شیرین است
گر به نجوای درون گوش کنیم
وحدت ما به عمل تأمین است

*****

مگر بوی وفا را کم شنیدی
همه در چشمه دل ها ندیدی
اگر باور بدل ها نیست ما را
بگو جانا چه راهی برگزیدی

*****

به جانم نوک مژگان تیز دارد
به دل صد حمله خونریز دارد
چه گویم از سخا و لطف آخر
نگاهش را ز ما پرهیز دارد

*****

مگر در حیرت و شک و گمانی
 که گاهی خسته گه دل نگرانی
 برای صیقل دل باز خوبست
 کتاب عشق را از سر بخوانی

*****

کمی حال پریشان داره یارم
 بدل شوق فراوان داره یارم
 نمیدانم زچه می ترسد آخر
 بسینه قلب لرزان داره یارم

*****

عزیز دل ادا و ناز تاکی
 گریز از عاشق دل باز تاکی
 نوای عشق عالم گیر گردید
 خموشی در نهاد ساز تاکی

*****

گمانم مبتلای مشکلاتی
 اسیر محبس سرد حیاتی
 ز چشم دل نمی بینی بفردا

اگرچه در پی راه نجاتی

*****

الهی تا ابد خندان باشی

دلی مملو از ارمان باشی

نشدینی در کنار یار دایم

گل خوشبودرگلدان باشی

*****

زدی زخمی که بهبودی ندارد

مدام می سوزد و دودی ندارد

ز بام افتاده طشت عشق آخر

پشیمانی دیگر سودی ندارد

*****

گهی سنگر گهی درمی گشاید

گهی بال و گهی پر می گشاید

نشسته در کمین صید دل ها

نهانی تیر وخنجر می گشاید

*****

همیشه همدل و همیار باشیم

دو دل در پرده انار باشیم

بروی پرنیان وصل هر شب
زشادی تا سحر بیدار باشیم

*****

مهر تو ز دل هرگز بیرون نشود
عشق دل من هیچ دگرگون نشود
هر چند کنی دریغ لبخند و نگاه
در عشق تو کس چو من مجنون

*****

به چینم دانه دانه از دلت غم
بشادی سرکنیم یک عمر باهم
مشو افسرده از گیهای مردم
ثنا گوی تو ام تا روز مرگم

*****

وفا و عشق در ذاتم نهان است
از انم دل پرازشور و فغان است
نبینی در نهاد من دو رنگی
زبان من دلم را ترجمان است

۲۰۱۴/۶/۶

بوسه های دننواز

گرفتم بوسه های دننوازت
 ز عمق حس و از شوق نیازت
 صبوری میکنم تا روز موعود
 برای سجده در محراب نازت

*****

من و تو انتظار روز وصلیم
 صبوریم لیک پر از شوق اصلیم
 بگیریم جشن آزادی به شادی
 که ما الگوی عشق پاک نسلیم

*****

زبان‌ت التیام بخش دل من
 رضایت کرده حلّ مشکل من
 بشادی همزمان همسان سازیم
 بنای تازه از آب و گل من

*****

صبوری لازم حلم و وقار است

برای رفع درد انتظار است
به آرامی به خوشی میکنیم دور
هر آنچه مانع وصل وقرار است

*****

تمام هستی ام آن تو باشد
کنم آنچه که ارمان تو باشد
من هر دم حاضر و صلّم جانا
زمان آن به فرمان تو باشد

۲۰۱۴/۶/۱۱ میلادی

مطابق به

۱۳۹۳/۳/۲۰ خورشیدی

پیوند دل ها

عزیزم وقت تصمیم نهایی است
زمان وضع طرح زیربنایی است
مرام ما و تو تطبیق وصل است
که این از فیض تقدیر خدایی است

*****

تویی عشق و مرام و آرزویم
به جز وصل تو نبود گفتگویم
کنم آنچه که باشد انتظارت
بغیر جان و دل حرفی نگویم

*****

مرام ما بود پیوند دل ها
فقط با همدگر تنهای تنها
بدور از حاسدان کینه پرور
جدا از قیل و قال سرددنیا

*****

عزیزم عزم وصل ما مبارک
حیا و عیش اصل ما مبارک

بهم تا روز آخر پیر گردیم
نوید خوش به نسل ما مبارک

*****

زمان حرف گذشت و عمل بکار آید
ز گپ مفت فقط درد سر به بار آید
بقول وصل و اقرار حاضرم هر دم
به شرط آنکه جواب تو آشکار آید

۲۰۱۴/۶/۱۴

عشق پاک

لبت خندان دلت شادان بادا
حسودان سربسر گریان بادا
تو را درخانه دل داده ام جا
همیشه عشق در جریان بادا

*****

گرفتم حلقه پیوند جان را
نویدوصل و عشق جاودان را
بسازم حلقه الماس دل را
که زبید کلک یار مهربان را

*****

عزیزم تا به آخر انتظارم
به روی چشم پاها راگذارم
رسید آخرسال وصل جانا
ز عشق پاک دلها یادگارم

*****

مرا تصویر خندان داده جانا
دو زلفان پریشان داده جانا
گشوده دام بهر مرغک دل
دوای قلب بریان داده جانا

*****

به گردن موج مروارید زبید
صدف بردامن خورشید زبید
چه گویم از دوچشم مست آخر
شراب از ساغر جمشید زبید

۲۰۱۴/۶/۱۶

دل پاک و صاف

دل صاف و نهاد پاک دارم
حذر از مردم چالاک دارم
بگویم آنچه دردل هست پنهان
زبان ساده و بی باک دارم

*****

به دل گنجینه های راز دارم
زنای دل حقیقت ساز دارم
نشد کس همدم راز دل من
اگرچه نغمه و آواز دارم

*****

انارستان تن لطف بهشته
درآن حق دانه احساس کشته
هوس نبود شوق عشق آخر
رخ زیبا بود مثل فرشته

*****

مرام عاشق و معشوق وصله
 کتاب عاشقی را باب و فصله
 اگر از وصل بگریزد معشوق
 نمی دانم بجای آن چه اصله

*****

به تلخستان هستی انگبین به
 بجای زشت خوب و مهجبین به
 به بالای تن انگشتر عشق
 ز لعل خویرویانم نگین به

*****

امید وصل در دلها هوس نیست
 نوای عشق آهنگ جرس نیست
 اگر در دل نباشد شور و مستی
 تن خاکی بجز نعش مگس نیست

*****

نشاط و شور و مستی جاودان است
 در آن عشق و صفای دل نهان است
 مگو از زاهد و تجرید صوفی
 که زهر پیکر و تریاک جان است

*****

اگر حس شوق دل را در نیابد
 از آن احساس وصلی برنتابد
 مجو از سنگ خارا مهربانی
 که بر آن پیکر دلبر نخواستد

*****

میان باغچه جان رقص دل بین
 هوس را در تنور تن خجل بین
 ز شوق دل بجویم وصل جانان
 طلوع نور حق از آب و گل بین

*****

ز شوق نوش لب بیتاب باشم
 به روی بستر مهتاب باشم
 بباد بوی آغوشی همه شب
 گهی بیدار و گاهی خواب باشم

*****

گهی غرق غروب کهسارم
 گهی مستانه همچون آبشارم
 شبان نی نواز کوه و صحرا

سحرگاهم طلوع آشکارم

*****

ز شیخ و زاهد و صوفی گریزم
به افراط و ستمگر می ستیزم
ز دیر و مسجد و معبد چه دیدم
فقط عشقست زورجست و خیزم

*****

نیاز مرد و زن شوق وصال است
نشاط و آرزوی شور و حال است
سوا از عشق و مستی و محبت
دمی با زندگی رنج و محال است

*****

وقار و عزّت و آزرم دارم
دل پاک و نوای گرم دارم
زمکر زاهد و راهب گریزم
ز تزویر و دوری شرم دارم

*****

در باغ لذایذ باز باشد
نگار و باده و آواز باشد

تمام ناز و نعمتهای دنیا
برای مردم دلپاز باشد

*****

نیم زاهد که بالذت ستیزم
ز عیش و مستی دنیا گریزم
نمی خوانم سرود ماتم و غم
نشاط فطرتم ذات تمیزم

*****

مراد عشق وصله نه جدایی
بقا در اتحاد و همنوایی
نیابی در بحار عشق دیگر
کنار و ابتدا و انتهای

پایان

۲۰۱۴/۶/۱۸